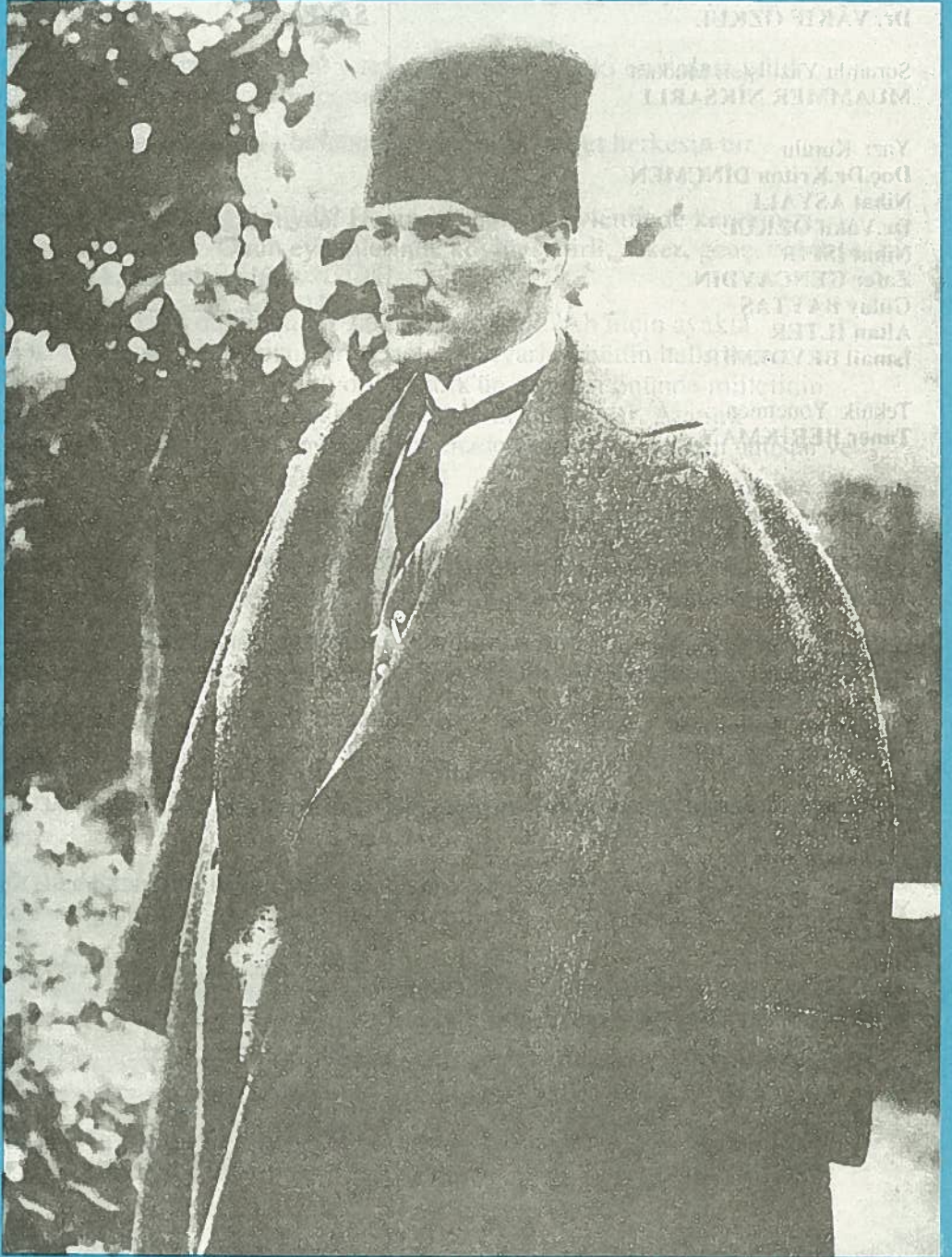

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Dr. VAKIF ÖZKUL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

Yazı Kurulu
Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN
Nihat ASYALI
Dr.Vakıf ÖZKUL
Nihat İSPIR
Zafer GENÇAYDIN
Gülay BAYTAŞ
Altan İLTER
İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Taner BERİKMAN

Yazışma Adresi:
Necatibey Cad.Uysal Apt. No: 20/16
Tel: 230 11 54 06430-ANKARA

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez
ve telif ücreti ödenmez.
Bu dergide yayımlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Ankara
Valiliğinin 12.9.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 5 Sayı: 51
KASIM-1995

Dizgi: İlker B. Artıran - 230 84 71
Baskı: Emeç Ofset Matbaacılık - 278 30 26

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri:
İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın
I.Cengiz YÜCEL : İzmir

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Atatürk'ü Anmak <i>Hayrunnisa KUŞKAYA</i>
5	Vefalar Hayalmiş <i>Dr. Galip UZUNCA</i>
6	Toksik Madde Kullanımı Üzerine <i>Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN</i>
8	Yağmur <i>Mehmet ORHAN</i>
9	Birlikte <i>Mehmet ORHAN</i>
10	Atatürk'ün Kültür Devrimi <i>Ahmet Taner KIŞLALI</i>
11	İşte/İçime Gül Aktı <i>Veysel GÜLTAŞ</i>
12	Atam.. Zindeyiz.. <i>Mustafa BALBAY</i>
14	Yakamozların Gizemi <i>Turan HAZAR</i>
15	Bir Portakal Gibi <i>Çeviri: Necip BAYTAŞ</i>
16	Şiirlerde Kaldı 'Mavi Gözlü Adam'.. <i>Hikmet ÇETİNKAYA</i>
17	Demokrase, Demokrasi, Demokrasi <i>Nuri ONAT</i>
20	Muharip Gaziler Marşı <i>Halit KOCAOĞLU</i>
21	Pay <i>Nusret ERTÜRK</i>
22	Haberler
26	Abonelerimiz

ATATÜRK'Ü ANMAK

Hayrunisa KUŞKAYA

"... Senelerden beri alışık olduğumuz katar (tren), her zamanki ağırlığı ile istasyona girdi. On altı , on yedi yıldan beri kendisi ile savaşış çalışanlar, gülüşüp konuşanlar hepsi hazır! Yalnız O, inmeyecektir. Yıllardan beri tebessümlü selamını, bakışını gördüğümüz pencerenin arkasında şimdi, kızıl ölüm meşalesi yanyor. Vatan toprakları üzerinde son seferini bitirmiştir.

Bitiş! her şeyin tamamen bitmesi! Törenin sonu yaklaştıkça içimize onu büsbütün kaybetmenin dehşeti çöküyor. O'nun ölümünde ilkel putların nasıl doğmuş olduklarını görüyorum.

Hepimizde, her şeyde o kadar yakından o kadar içten ve derinden var ki on dokuz yıllık ulusal, kişisel anılardan hiç birini ondan ayrı düşünemiyoruz.

Hepimizden ve her şeyden bir parça onunla beraber ölmüştür. Bu tabut herkesin bir parçasını taşıyor.

Yaşarken büyüklüğünün sırrı da bu değil miydi? Hepimiz onun bir eyleminde kendimizi bulurduk. Bir çeşit kahramanlaşmıştık. Onun eylemlerinde köylü, şehirli, asker, genç, cahil ve aydın herkes, hepimiz kana kana dolaşırdık.

Bu bir katafalk, bu bir ölüm dekoru değil, bu bir zafer kürsüsü idi: 'Ah niçin ayakta durmuyor?' " diyorlardı. Yokuştan aşağı çocuklar, gençler, ihtiyarlar, bütün halk, sonra köylü, bozkırın bağı, hıçkırıktan boğularak akıyor. Atatürk'ün azameti önünde milletin asil büyüklüğü geçiyor: Çünkü bütün bu yas alanında sadece insanilik var. Atatürk hakikatlerin adı idi. Korkanlar taparlar. Biz sevdiğimizize, bizden olana, bizim için çalışan ve uğraşana ağlıyoruz.

Ve O'nun sancağını yalnız yeni hakikatlerin fethi için kullanacağız. Atatürk istikbâldir."

Bunları, elli altı yıl önce, **Falih Rıfki Atay** 21 Kasım 1938 tarihli Ulus gazetesinde yazmıştı. Yine aynı tarihli Tan gazetesinde **Naci Sadullah'** da şunları yazıyordu:

"... Ve biz seni uyandırmak hakkını kendimizde bulamadığımız içindir ki o gittiğin âlemin sağır kulaklarını paralayacak kadar eşi duyulmamış bir feryat haline gelemiyoruz!

Sen içimizden, her zamandan daha fazla içimize girmek için, gidiyorsun.

Çünkü artık sen, bu toprağın sade üstünde değil, altında da varsın Atatürk."

Daha sonra, 10 Kasım 1944 tarihli Ulus gazetesinde **Selahattin Batu'**nun Atatürk'ü anma yazısı dikkati çekiyor:

"Hiç şüphesiz Atatürk'ün dehası bir orduyu yenmekten çok bir zihniyete karşı açtığı savaştır. Biz emperyalizmi yenişimiz gibi, göğsümüzden bir ruhu söküp atmasaydık bugün bu vatan olur muydu?"

15 Kasım 1938 tarihli Tan gazetesinde, matbaaya gelerek **M.Zekeriya Sertel'**e Atatürk için düşlediği büyük ve görkemli anıt mezarı anlatan Türk gencinin heyecanı ilgi çekici:

"Atatürk'ü toprağa vermemeliyiz. Onun kutsal bedenini kristal bir sanduka içinde korumalı ve bu sandukayı dünyanın en muhteşem abidesinin içine oturtmalıyız.

Vatanın her ilinden büyük kaya parçaları getirtilmeli. Bu kayalardan bir anıt oluşturulmalı. Bunun içi birkaç yüz kişi alacak boyutta olmalı. Tepesinde bir güneş, güneşin üstünde bir

çan olmalı, bu çana vurmak üzere kalkan bir de tokmak. Bu tokmak gençliğe görevini daima hatırlatan bir sembol olmalı. Kristal sanduka Halk Partisi'nin altı okunu temsil eden altı sütun üzerine oturtulmalı..."

Atatürk'ü ölümünün ardından bu ateşli coşkuyla, ruh yüceliğinin benzersiz düşlemesiyle, yaratisıyla korurken ne acıdır ki bugün yasa gücüyle bile koruyamıyoruz.

Demokratik hakları tepe tepe kullananlarca büstleri, yontuları parçalanıyor, manevi kişiliği sövgülere hedef oluyor, Anıtkabir'deki anma gününde bile saygısızlıkta bulunuluyor.

İçimizde, aramızda dolaşan bu soysuzlar tüm densizliklerine, nankörlüklerine karşın gerçek Atatürk'çülere, Atatürk'ü bilincinde ve yüreğinde taşıyanlara, onu sonsuzluk duygusuyla yaşatanlara ulaşamıyorlar, karanlıklarını egemen kılamadıkları bir gerçek. Cumhuriyet ve devrimler hâlâ yaşıyor. Bu kara yobazlar düşmanlığın, kinin, düşünce özürülü olmanın simgesi olarak tarihin karanlık sayfalarını doldurmaktalar. Ne yazık ki onlar çağdaşlarımız, yaşitlarımız, yani Cumhuriyet çocukları... Bu gerçeği düşününce nerede yanlışlık yaptık diye sormamız gerekir.

Bunlar aciz yaratıklar aslında. Düşünceyle, tartışmayla kitleleri kendi saflarına çekemedikleri için öfkelerini yontulardan, anıtlardan, taşlardan çıkarmaya çalışıyorlar. Bu konuda oldukça ustalaştılar. Taşları kırmakta üzerlerine yok. Ama sıra düşünceye gelince kaba kuvvet gösterisi, laf salatası onlarda... Bunu televizyon kanallarında, meclis konuşmalarında (konuşmadan öte, saldırganlıklarında) izliyor, yabancı çılgınlıklarını duyuyoruz. Ama uygar olma bilinci, bunlarla demokratik yollardan savaşmamızı gerektiriyor. Atatürkçülerdeki onurlu duruş biraz da bundandır. Yani demokrasi inancımızdandır.

Kendini bilmezlik ve nankörlük edenler yalnızca kara yobazlar değil elbette. Kişisel çıkarları yolunda ilerlerken, kimi aydın geçinenlerin de kılıktan kılığa, biçimden biçime akışları sırasında Atatürk'ü kendi saflarında göstermeye çalıştıkları bir gerçek. İkinci Cumhuriyetçilerle fanatik köktendincilerin ve şimdiki köşe dönücü eski Marksistlerin, bölücülerin aynı çizgide birleşmeleri ilginç değil mi? İlginç ama şaşırtıcı değil. Çünkü bunları birleştiren ortak payda, çıkar ilişkileridir. Yüzlerindeki Atatürkçü maskeler ise artık düşürülmelidir.

Düşürülmelidir ama ülkemizin bilinçli kesimlerindeki dağınıklık da bunlara meydanı boş bırakma anlamına geliyor. Bu dağınıklıktan kurtulmadıkça yobazlarla ve çıkarıcılarla etkili bir savaşım vermemiz çok zor.

Şimdi gün, Atatürk'ün ölümünden sonra ülkemizin uzun süredir yaşadığı çöküntüyü aşma, aynı zamanda Cumhuriyet'i korumanın, kollamanın coşkusunu, devrimleri sürdürme isteğini yeniden gündeme getirme ve genç kuşaklara aşılama günüdür. Onu yitirmenin getirdiği büyük eksikliği biliyoruz, ama onu yaşatmanın yolunun Cumhuriyeti, devrimleri ve cumhuriyet kurumlarını yaşatmaktan geçtiğini de biliyoruz. Bundan sonraki çabamız, Atatürk'ün oluşturduğu ve genç kuşaklara emanet ettiği Cumhuriyet ülküsünü korumak, geliştirmek; Atatürk'ü ağıtlarla, umutsuzlukla anmak değil, bilincimizde ve yaşamımızın her alanındaki davranışlarımızda sürdürmek olmalıdır. Bu amaçla yürüdüğümüz yolda yalnız olmadığımızı düşünmek, bizim gibi düşünenlerle beraber olmak isteğini taşımak gittikçe kararlı dünyamızda ve ülkemizde, içimizi aydınlatan Atatürk düşüncesinden kaynaklanmaktadır.

Atatürk'ün ve başta Cumhuriyet olmak üzere tüm yapıtlarının sonsuzluğa kadar yaşayacağına inancımızı bir kez daha yineliyor, tüm Atatürkçüleri, tüm aydınları, tüm uygar insanları Cumhuriyet'in savunulması için çaba göstermeye çağırıyoruz.

VEFALAR HAYALMIŞ

Dr.Galip UZUNCA

Acil şifalar dileklerimle

Sn.Arif Sami TOKER'e

Dostlar için olmuşum zaman zaman divane
Şimdi yorgun tenimle oldum böyle virane
Gayrı gamla doluyor meyle değil peyman.
Geç de olsa anladım o vefalar hayalmiş
Hazanda hatıralar hüznü dolu bir halmiş.

Vaktiyle yaşarken ben dostlarla bin bir sefa
Sanmıştım baki kalır mazideki o vefa
Yalnızlığa terketti beni bu cev-i cefa.
Geç de olsa anladım o vefalar hayalmiş
Hazanda hatıralar hüznü dolu bir halmiş.

Şimdi nerde iltifat saçan canlar cananlar
Nerde şuh sohbetlerle o gönül bağlayanlar
Kâh birlikte gülüp kâh birlikte ağlayanlar.
Geç de olsa anladım o vefalar hayalmiş
Hazanda hatıralar hüznü dolu bir halmiş.

Gelir diye dostları bir ümitle beklerken
Vefasız besteleri sessiz sessiz dinlerken
Hicranımla köşemde derdime dert eklerken.
Geç de olsa anladım o vefalar hayalmiş
Hazanda hatıralar hüznü dolu bir halmiş.

Sevgili Okuyucularımız

Dergimizin devamlı yazarlarından biri durumuna gelen Dr. Sn. Galip Uzunca'yla sanıyoruz sizler de artık (yüzünü görmeseyiz) yakın bir dostluk kurdunuz. Bu güne kadar Sn.Uzunca'nın yazı ve şiirleri dolayısıyla biz de bir kaç satırla ilaveler yapmıştık. Ancak, bu defa, yukarıda yayımlanan Vefalar Hayalmiş isimli şiiri dolayısıyla bu satırları yazmak ihtiyacını hissettik, hatta bir görev saydık.

Dr.Sn. G.Uzunca Bursa'da oturur, Göğüs Hastalıkları uzmanıdır. Sağlık Bakanlığının bir çok kuruluşunda başarılı görevler üstlenmiş ve emekli olmuş bulunmaktadır. Halen de Bursa Merkez Bankası anlaşmalı hekimliğini yapmakta ve muayenhanesinde çalışmaktadır.

Daha önceki sayılarımızda da belirttiğimiz üzere yayımlanmış bir şiir kitabı ve bestelenerek, TRT denetiminden de geçmiş şiirleri vardır. Hatta yukarıda da belirttiğimiz gibi görev saydık.

Dr.Sn. Uzunca Arif Sami Toker ile hiç tanışmamış, değerli sanatçıyı hepimiz gibi sık sık dinlediği bestelerinden tanıyan Sn.A.S. Toker'in rahatsızlığını ve ona reva görülen vefasızlıkları ise hepimiz gibi basın ve televizyonlardan öğrenmiş bulunmaktadırlar.

Ancak, Sn. Uzunca'nın çoğumuzdan farklı olan hekim ve şair ruhu, değerli sanatçımıza reva görülen bu vefasızlığa isyan etmiş ve o isyanını da yukarıda da gördüğümüz gibi, çok duygusal musralarla dile getirmiştir.

İşte biz de çok fazla söylemeye gerek duymadan, kıymetli hekim-şairimizin o değerli sanatçımız için musralara döktüklerine tüm içtenliğimizle katıldığımızı ifade etmek isteriz.

Ağın, (hele şu son zamanlarda basında çok moda olan) tirajıyla övünen bir dergi değildir. Ancak Ağın, gerek yazar ve gerekse okuyucularıyla her zaman övünebilecek bir dergidir.

İşte biz de, değerli sanatçı Arif Sami Toker'e yardım elimizi uzatamasa da bütün yazar, okuyucu ve çalışan kadrosuyla O'na reva görülen vefasızlığı kınıyor, kendisine acil şifalar dileyerek yeni bestelerini de bekliyoruz.

AĞIN

TOKSİK MADDE KULLANIMI ÜZERİNE

Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN

Yanlış olarak uyuşturucu diye bilinmekle beraber esasında uyuşturucu, uyarıcı ve delirtici (psychodelie-psychotrope) olmak üzere üç büyük gruba ayrılan bağımlılık yapan keyif verici toksik maddeler sıkıntı duygusunu geçici olarak ortadan kaldırmakta, bu durum da kişiye huzur, kendine güven, genel ve cinsel güç duygusunu verdirmeleri nedeniyle tarihin ilk yıllarından beri kullanılmaktadır.

Sıkıntı duygusunu kaldırması ve onun yerine kişide huzur, kendine güven, genel ve cinsel güç duygusunun gelmesi ve de bazen, algılamanın yüzeyden ince ayrıntılara inip zenginleşmesi ile ayrıntıların coşkulu ve renkli bir dünyaya dönüşmesi; bunlara görsel, işitsel ve başka çeşit varsanların eklenmesi gibi çekici bir hayal dünyasının oluşması, insanların bu tür maddelere karşı sürekli bir ilgi duymalarının nedenidir.. Ve de, tarihin derinliklerinden kök alan bu tür doğal maddelerin yanında, bu son yüzyıl içinde, kimya biliminin ilerlemesiyle yarı sentetik ve sentetik maddeler üretilmiş olup liste, gün geçtikçe önlenemez bir şekilde artmaktadır.

Ne var ki, yukarıdaki paragrafta çizmiş olduğumuz bu çekici tablo, yalancı olduğu kadar, çok kısa sürelidir de... İşte bu nedenle de, bu hoş durumun süregeldiği on-onbeş günlük çok kısa döneme toksik maddenin balayı dönemi denilmektedir. Bu dönemden sonra maddenin bu hoş (!) etkisi süratle geriler ve kişi ilk günlerdeki etkiyi elde

edebilmesi için almakta olduğu maddenin miktarını sürekli olarak arttırmak zorunda kalır. Bunun da ötesinde, bir süre sonra, bu süratle artan miktar, herhangi hoş (!) bir etkiyi yaratması için değil, kişinin en basit günlük yaşamını sürdürebilmesi için alınmaktadır. Çünkü, artık sözü edilen madde vücuda sürekli olarak alınmadığında, günlük yaşamı oluşturan basit sosyal, ruhsal ve bedensel faaliyetin devamı söz konusu olmadığı gibi, bazen özellikle barbiturat ve afyon türü maddelerin kullanımında çok belirginleşen ve yoksunluk sendromu diye tanımlanan korkunç sıkıntı, sırt-bel etraf ağrıları, titremeler, sara nöbetleri, derin terleme, ateş, kalp-damar iflası, elektrolit denge bozukluğu, koma ve bazen de ölümle de noktalanmış çok ağır bir tablo ortaya çıkar.

"Bağımlılık" genel adıyla belirtilen ve o on-on beş günlük kısa balayı dönemini izleyip çoğu kez ömür boyu süregelen bu dönemde, kişide, ruhsal alanda genel bir yıkım gözlenir. Karakter ve genel ahlaksal değerlerde yıkım, zeka yıkımı, kişinin eski sosyokültürel çevresinden kopması ve bu tür maddeleri kullanan bir alt kültür grubu'na sığınması ile kendisini gösteren sosyal izolasyon toksik madde bağımlısının psikiyatrik klinik tablosunu oluşturur.

Ortaya çıkmasında çok karışık biyokimyasal, psikodinamik ve sosyal etkenlerin ortaklaşa rol oynadığı ve yukarıda çok kısa olarak klinik görünümünü çizmeye çalıştığımız toksik

madde bağımlılığı'nın sağaltılması da (tedavisi) o kadar ciddi, çok cepheli, uzun süreli ve sabır isteyen bir süreçtir.

Görülüyor ki, bağımlılık yapan keyif verici madde kullanımı sadece kullanan kişiyi değil, fakat tüm toplumu ve hatta tüm insanlık'ı tehdit eden ağır bir hastalıktır.

Önemle vurgulanması gerekiyor ki, bu çok ağır ve merkezi sinir sisteminde tahribat yaparak sürekli bir akıl hastalığının yerleşmesine de yol açabilen bu bağımlılık durumunun yayılması da çok kolaydır. İşte bu nedenledir ki, üstteki paragrafta, hastalığın tüm toplumu, hatta insanlığı tehdit ettiğini işaret etmiş bulunuyoruz. Her toksik madde bağımlısı kişinin hayatı süresince 10 sağlam kişiye de bu durumu aşıladığını ve dolayısıyla her yeni aşılamanın da başka 10 sağlam kişiyi aşılayacağını ve bu durumun da aynı şekilde devam edeceğini düşünecek olursak, bu bağımlılığın tarihteki herhangi bir bulaşıcı hastalıktan çok daha vahim olduğunu anlamış oluruz.

Vietnam savaşına katılmış Amerikalı bir akıl hekiminin çok ilginç savaş gözlemlerini taşıyan '365 gün' adlı yapıtında bu durum açıkça belirtilmektedir. Kitabın bir bölümünde, Vietkongların Güney Vietnam'daki eğlence yerleri ve barlarda görevlendirmiş oldukları kadınlar aracılığıyla savaşa katılmış olan genç Amerikalı askerleri çok ucuz fiyatla piyasaya sürmüş oldukları bu maddelerle tanıştırma ve onları bu maddelere bağımlı kılma projesini yürüttüklerinden söz edilir.

Unutulmaması gerekir ki, eroin gibi özellikle afyon türevlerinde bağımlılığın oluşması için kişinin maddeyi bir-iki kez

kullanmış olması yetmektedir.

Beş yıl sürmüş olan bu savaşta, rotasyon şeklinde her yıl 50.000 yeni asker yollanmış. Yani savaş boyunca toplam 250.000 Amerikalı genç Vietnam'da bulunmuş. Kitaptaki bilgiye göre, ortalama askerlerin yüzde 10'unun yani 25.000 kişinin toksik maddeye alıştırmış olduğu düşünülmektedir.

Dolayısıyla, savaş sonunda 25.000 toksik madde bağımlısı Amerika'nın içine dağılmış bulunmaktadır. Ve her bağımlının hayatı boyunca sağlam 10 kişiyi aşılayacağı ve yine her aşılamanın sağlam öbür 10 kişiyi aşılayacağı bu durumun geometrik bir sıra ile devam edeceği düşünülecek olursa, Vietnam savaşı sırasında 25.000 Amerikalı gencin toksik maddeye alıştırmış olmasının Amerika'ya faturasının korkunçluğu anlaşılabilir.

Bir gazete yazısının sınırlılığı içinde açıklamaya çalıştığımız keyif verici toksik madde bağımlılığı, bugün için dünyanın karşı karşıya bulunmakta olduğu en büyük tehlikedir. Ve bu tehlikenin yaygınlaştırılmasına vesile olmak, bunu bir kazanç ve ticaret aracı yapmak da insanlık'ın toplu yok olmasına yol açan bir suçtur.

Bu öyle bir suçtur ki, herhangi bir nedenle işlenmiş herhangi bir öldürme (katl) suçundan çok daha ağırdır. **Durum böyle iken, bu konuda bilgisizlik ifadesi olan herhangi pragmatist bir spekülasyonun yapılmasının da çok tehlikeli sonuçlara yol açacağına işaret etmek isteriz.**

(Basından)

YAĞMUR

Mehmet ORHAN

Yağmur bütün gece yağdı,
Delindi göklerin tavanı,
Sular aktı çardağımdan, bağımdan.

Çaktı şimşek, güreledi gök,
Oluklar doldu, boşaldı,
Seller çıktı otağımdan, dağımdan.

Kısır düğem doğurdu,
Topal öküzüm dineldi,
Filiz verdi kara dutum, armudum.

Karayelden üşük almaz,
Tomurcuğu asmamın,
Gayri şeleşime sığmaz umudum.

Yağmur bütün gece yağdı,
Yundu, duruladı urbalarımı,
Çihınıma boya kattı gündüzden.

Tanığım ol ışılan gün,
Besbelli çıkmayacak
Bu yağmur kokusu üstümüzden.

Ankara-1982

BİRLİKTE

Mehmet ORHAN

Birlikte çıkalım yola

El ele, kol kola dostlar

Yolcular kalmasın yollarda.

Birlikte açılalım denize

Yan yana, baş başa dostlar

Gemiler kalmasın limanda.

Birlikte girelim oyuna

Kol kola, diz dize dostlar

Kimseler kalmasın dışarda.

Birlikte atılalım kavgaya

Baş başa, diş diş dostlar

Erenler kalmasın arda.

Ankara-1980

ATATÜRK'ÜN KÜLTÜR DEVRİMİ

Ahmet Taner KIŞLALI

Atatürk, ölümünden iki yıl önce şöyle demişti: "Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli kültürdür".

Birçok özdeyişleri var. Ama, bu onlar içinde özel bir yere sahip.

Bir büyük devrim, bundan daha güzel ve özlü bir biçimde anlatılamazdı.

Kemalist devrim, her şeyden önce bir "kültür devrimi" idi. Çünkü geri kalmış ülke devrimleri, her şeyden önce bir kültür devrimi olmak zorundadır.

Bir Fransız devriminde, toplumun altyapısı çoktan değişmişti. Kapalı tarım ekonomileri geride kalmıştı. Feodal beyler güç yitirirken, sanayi ve ticaretin güç kazandırdıkları öne çıkmıştı.

Kırlar boşalıyor, kentler geliyordu. Yeni bir düzen kurulmuştu. Yeni koşulların yarattığı, bir "yeni insan" söz konusu idi. Fransız devrimi, temelde, "eskimiş kurum"ları yenilemekten öte bir anlam taşımaz. Yani, o değişen yapıya ayakbağı olmaktan başka bir anlamı kalmamış olan kurumları...

Oysa Anadolu devriminde, ne değişen altyapı vardı ne de yeni altyapının ürünü olan "yeni insan"... Fransa'da devrimi, "yeni insan" gerçekleştirdi. Türkiye'de ise, devrim "yeni insanı" yarattı. Yeni insan da "yeni altyapı"yı!

Gelişmiş ülkelerin devrimcileri, değişmenin arkasından yürürler. Geri kalmış ülkelerin devrimcileri ise, değişmenin önünden...

Birisi katardır, birisi lokomotif.

Kemalizmin erek aldığı "yeni insan", nasıl bir insandı?

"Üreten, hakça paylaşan, özgürce düşünen, kendi kendini yönetebilen " bir insan... "Kul"luktan, "yurttaş"lığa geçmiş olan bir insan!

Atatürk'ün devrimin temelini oluşturduğunu söylediği "kültür", nasıl bir kültürdü?

Laik, demokratik ve ulusal bir kültür.

Laiklik, sorunlara aklın ve bilimin ışığında çözüm arayabilme yolunu

açıyordu... Demokratiklik, -kadın erkek eşitliği dahil- eşitliği ve özgürlüğü içeriyordu... Ulusallığın ise iki yönü vardı. Bir yandan, kendi tarihsel köklerine ve özkültürüne kadar gitmek... Öte yandan, o "ulusal öğeleri" Atatürk'ün uygarlık olarak nitelendirdiği- evrensel kültür değerleri ile beslemek.

Ve giderek varsıllaşan ulusal kültür ile uygarlığa katkı yapmak.

Atatürk'ün "kültür devrimi" -bazılarının öne sürdükleri gibi - Anadolu insanını köklerinden koparmadı... Tam tersine, Osmanlı döneminde unutulmuş ya da unutturulmuş olan geçmişi ile buluşturdu. Ve küçümsenmiş, horlanmış olan "halk kültürü" ile tanıştırdı.

Atatürk, şu sorunun yanıtını araştırıyordu: "Türklerin Anadolu'da bir aşiretten bir devlet kurmaları olanaksız olduğuna göre, bu olayın gerçek yönü nasıl açıklanmalıdır?"

Bir yandan Anadolu'nun tarihi ve geçmiş kültürleri - binlerce yıl öncesine giderek- bir bütün olarak ele alındı ve benimsendi... Bir yandan, Türklerin tarihi Orta Asya'ya kadar uzanarak araştırıldı... Bir yandan da, Arap ve Fars kültürünün etkisi altında yozlaşmış Osmanlı aydınının kültürü değil, özgüllüğünü koruyan halk kültürü öne çıkarıldı.

Tarih devrimi, dil devrimi, harf devrimi, okuma seferberliği, halkevleri, halkodaları, Köy Enstitüleri, folklor araştırmaları, hatta müzik devrimi... Hep - bu ulusallıktan evrenselliğe yönelen- "kendine dönüş" ün köşe taşlarıdır.

Atatürk için Batılılaşma bir "amaç" değildi. sadece bir "araç"tı.

Taklidin her türüne karşıydı. Çünkü, "çağdaşlaşabilmek" için "yaratıcı olmak" gerektiğine inanıyordu....

Atatürk'ün kültür devrimini 'Batılılaşma' sananlar, Kemalizmi hiç mi hiç anlamamışlardır!

(Basından)

İŞTE

Ezgimizdir ırmak ırmak
Kendimizdir dağ dağ
Coşkumuzdur ağız dolusu
İşte türkülerimiz

Yüze kapanan kapılar
Kanayan yaramız
İlle de ekmek kavgası
İşte utancımız

Şarkı söyler uçurtması
Bulutlarla kuşlarla
Gönenci geleceğimizin
İşte Çocuklarımız

Paylaşılan sevgi
Sen bende ben sende
Yaşamın kozası
İşte kadınlarımız

Korkusuz yürek
Açık alın dik baş
Sıkılan yumruk karanlığa
İşte özgürlüğümüz

Gören gözümler konuşan dilim
Açan çiçeğim düşünen usum
Onsuz olmaz varlığımız
İşte Türkçemiz

İÇİME GÜL AKTI

Veysel GÜLTAŞ

Tam aşarken tepeleri
Pusuda göründü
Bu kaçınıcı baskın
İzime kan sıçradı

İnsanlar küçüldü
Kendi dünyasında
Göllerde kamış gibiyim
İçimi yalnızlık bastı

Bu son fasıl mı?
Süzülen imbikten
Can çekişir duyarlık
İçimi otlar bürüdü

Yıllar geçti ard-arda
Yaşlandı bedenim
Güneş de batar erkenden
İçime gölgeler düştü

Ev ekmek bekler
Bir yanım sevda
Bir yanım çocuklar
İçime gül aktı

ATAM... ZİNDEYİZ

Mustafa BALBAY

"İki Mustafa Kemal vardır. Biri ben fani Mustafa Kemal, diğeri milletin daima içinde yaşattığı Mustafa Kemaller idealidir. Ben onu temsil ediyorum. Herhangi bir tehlike anında ben zuhur ettimse beni bir Türk anası doğurmadı mı? Türk analar yeni Mustafa Kemaller doğurmayacaklar mı? Feyiz milletindir, benim değildir."

Atatürk, kendisini böyle tanımlıyor.

Bugün özellikle şeriatçı basın "Fani Mustafa Kemal'i" ön plana çıkarmaya çalışıyor.

Bunda sadece şeriatçıların art niyeti yok. Okullarımızda yıllarca, Atatürk'ün emperyalizmi kovalamasından çok, çocukluğunda tarlada karga kovalaması öğretildi. Olay, bir kişinin yaşamına indirgenince küçülüyor ve kısırlaşıyor.

Atatürk deyince benim ilk aklıma gelen sözlerinden biri de şu olur:

"Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, başarı için en hakiki mürşit ilimdir, fendir. İlim ve fenin dışında mürşit aramak gaflettir, cehalettir, dalalettir."

"İlim" dışında hiçbir mirası olmayan Mustafa Kemal'in deyim yerindeyse "modası", ancak ilmin modası geçerse son bulur.

Mustafa Kemal'in bu yüzyılın başında başardıklarını tartışma konusu yapanlar bana hep, bir futbol maçında takımlardan birinin gol atıp, hakemin de golü kabul

edip orta sahayı göstermesinden sonra tribündekilerin, "Goldü, değildi" tartışmasını anımsatır.

Mustafa Kemal, dünya egemenlerine "golü" atmış, onlar da içlerine sindirmek zorunda kalmıştır.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı anlayabilmek için salt o dönemin Anadolu'sunu değil, tüm dünyadaki gelişmeleri göz önüne almak gerekir. Bu ölçekte bakıldığında ulusal bağımsızlığın anlamı daha bir netleşiyor, derinleşiyor.

Kaldı ki, Atatürk devrimlerinin salt Anadolu'yu değil, Asya Afrika ülkeleri başta olmak üzere tüm ezilen ulusları aydınlatmasının temelinde de başarılı devrimin uluslararası niteliği yatıyor.

Burada sözü birkaç yabancı profesöre bırakalım.

Kenyalı Prof. Ali Mazrui:

"Afrika, 21. yüzyıla girerken Mustafa Kemal Atatürk adlı bir dâhi Türkün yaratıcılığında alacağı dersler yanında, kendi kendine izlemesi gereken yolu da bulabilecektir."

Pakistanlı Prof. Hanif Faug:

"Atatürk, Doğulu milletler arasında bir ittifak ahengi kurmak suretiyle Doğu'yu, gerçek hedef olan politik güç ve refaha yöneltmiştir. Hatırası bütün dünyadaki Müslümanlar için bir cesaret, azim ve mertlik ilhamı oluşturmaktadır."

Hindistanlı Prof. Haque Haqqı:

"Atatürk kendi kişiliğinde, gözleri açılmış ulusunun amaç ve emellerini toplamış ve 30 yıldan kısa bir süre içinde halkın kendini yeniden bulma yolunda yaptığı heyecanlı, zorlu çalışmaların başlatıcısı ve rehberi, rönesansın, reformasyonun ve aydınlanmanın özü olmuştur. Dahası, Asya'daki Batı egemenliğine karşı silkiniş ve henüz başlangıç aşamasında olan ulusçu muhalefet ruhunun sembolü haline gelmiştir."

Bu kişiler siyasal bilimler alanında uluslararası üne sahip, tarihi, hakkını vererek inceleyen bilim adamları.

Bir yerde tutunmak, oraya ulaşmaktan daha zordur. Bu bağlamda Atatürk devrimlerinin toplumca benimsenmesinin başlatılması kadar önemli olduğunu söyleyebiliriz.

Ölümünün 57. yılında bugünkü Türkiye'ye baktığımızda, devlet büyüklerimiz Atatürk'ü en çok ne zaman anmıyor? Birkaçını sıralayalım:

-Darbe yaparken.

-Sıkışınca.

-Ulusal günlerde.

-Alkış almak istediklerinde...

"Yaşasaydı Refahçı olurdu"

Örnekler uzatılabilir. Türkiye, Atatürk'ün tüm mirasını reddeden ama yönetim mantığının "Atatürkçülüğe" dayandığını söyleyen, izleri hâlâ süren bir 12 Eylül dönemi yaşadı.

Bütün bunlara karşın Atatürk'ün adının halkın belleğinden silinemediği ortada. Ulusal Kurtuluş Savaşı'na, devrimlere, cumhuriyete karşı olanlar Atatürk'ün sağlığında da vardı. Bu düşüncelerini açıkça da söylemişlerdi. Bugün de var.

Ancak bugün bir "fark" seziliyor. Yıllarca

Atatürk'ün adını bile anmayanlar, Anıtkabir'e gitmemek için olmadık bahaneler uyduranlar bugün şunu söyleyebiliyorlar:

"Atatürk yaşasaydı Refahçı olurdu."

Elinin körü olurdu...

Erbakan, SHP-DSP-CHP ayırımından yararlanıp Ankara Belediye Başkanlığı'nı RP'nin kazanmasının ardında da şöyle demişti:

"Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın kazanıldığı kenti kazandık..."

Gerçi ağzına yakışmıyordu, iğreti duruyordu, ama Erbakan'ın bunları söylemesinden çıkan sonuç şudur:

"Türkiye'de kimse Atatürk'e rağmen, O'nu dışlayarak bir yere varamaz, kitleselleşemez."

Özellikle "kalpaksız Kuvvayı Milliyeci" **Uğur Mumcu**'nun yüz binleri aşan cenaze töreninden sonra bu, bir kez daha perçinlendi.

Atatürk devrimlerinin yara alması, karşı-devrimin zaman zaman önde görünmesi, Atatürkçüleri kaygılandırıyor. Bu kaygı bazen telaşa ve "acaba" sorularına da neden oluyor.

Kaygı tabii ki gerekli. Ancak bu kaygının bizi sürüklemesi gereken yer, telaş ve korku değil, gücümüzü tazelemek olmalı. Boş gözlerle olacakları beklemek yerine ayağa kalkıp bağırarak sesimizde boğulurlar.

"Atam İzindeyiz" güzel bir söz.

Ben bunun yanına bir sözcük daha ekleyip baştaki "İ" yi kaldırmayı öneriyorum.

Salt "İz" de değil, biraz da "zinde" olmak gerekiyor.

(Basından)

YAKAMOZLARIN GİZEMİ

Turan HAZAR

Çevir bükük boynunu
Bak.bir kez geriye!
Neler bıraktık yakamozların altında?
Onlarca yıl yaşlı dedelerin
Asırlık çınarlarda şakıyan sohbetlerini,
Mavi köşeli kahvede coşan
Ozanların mızraplarını,
"Elif'in uğru nakışlı,
Yavru balaban bakışlı,
Yayla çiçeği kokuşlu"
Diye söyleşen namelerini
Aynalı beşikte.bebek beleyen
Ak yüzlü gelinlerin ninnilerini
Gönül mahzenimizin derinliklerine indirdik.
Çök şu isyankar dizlerinin üzerine!
Koy şakaklarına
O kaderin utandırdığı çatlak ellerini,
Düşün bir kez!
Asker dönüşü, anacığının
Seni saran kollarını.
"Kara toprağın altında gül deren elleri",
Kokladıkça ruhları bedenden uçuran
Nazlı fesleğenleri
Yeter gayrı!
Durma buralarda, sil gözlerini!
Kıvrak at adımlarını
Kararan ufka, bilinmeyen geleceğe doğru.

BİR PORTAKAL GİBİ

Jacques GODBOUT
Çeviri: Necip BAYTAŞ

Bir çocuk
Yaratınca
Başka bir çocuk
Ve de ikisi

Bu iki çocuğu mutluluğun
Bakınca birbirine

Düzleşir dünya
Göstermek için onlara
Gidecekleri yeri
Ve uzayıp gider
Soyulan bir portakal
Kabuğu gibi

J.Godbout 1933 doğumlu. Montreal'li.

Günümüz bilincinin hoş tablocukları olan kısa, renkli ve sıcak şiirleriyle ülkesi ozanlarının en önünde yer alıyor.

ŞİİRLERDE KALDI 'MAVİ GÖZLÜ ADAM'...

Hikmet ÇETİNKAYA

Ağaçların arasında kaybolan bir yolda yürüyor gibiyiz...

Bugün 10 Kasım 1995...

Bağlı kollarımızda kelepçeler sökülüyor. Büyüyen yalnızlıklar mazgal deliklerinden gökyüzüne ulaşıyor...

Bizleri karanlıklarda büyötmek istiyorlar; bizleri karanlıklarda kırdırmak istiyorlar...

Bahçedeki dut ağacı mı yoksa kiraz ağacı mıdır hüznümüzün açık penceresinden giren bilemiyorum...

Bir 10 Kasım sabahında şiirlerde arıyorum **Mustafa Kemal'i**, şiirlerde arıyorum o 'Mavi Gözlü Adam'ı...

Ercüment Behzat Lav diyor ki:

"Yaş kırkbeş kırk yedi

İçimden sayıyorum seneleri.

Otuzbir Mart.

Kurşunlar vızır vızır tarıyor kafesleri.

İhtiyatlar silah çatmış,

İşte 'Hareket Ordusu' askerleri..."

Gri, ama aydınlık bir sabahta uyanıyoruz.

Gemiler geçiyor Boğaz'dan. Kandilli'deki eski ahşap binaların üzerindeki bacalarda kurşuni duman yükseliyor...

Şair konuşuyor İstanbul'un o kuru soğuşunda...

".... Sürüdü de ayağını sürüdü/ Başkaldırdı Anadolu, kursacığı kurudu/ Mert var ise işte meydan, gele dedi yürüdü/ Geldi çatı İstiklal Harbi:/ Dil yetmez söz etmeye/ Bu toprağın canı güneşi Mustafa Kemal'inden./ Bizimkisi o dev kavgasında çerçöp kabilinden./ Çoğumuz kodesteyiz, biz İstanbul kopilleri/ Kodesten kaçıp top kaçurmuşız, tüfek kaçurmuşız./ Boğaz'ın dili olsa da söylese, / Ah o Beykoz, Hisar, Kandilli..."

Bugün 10 Kasım 1995...

Darmadağın olmuş bir düşünce ormanında mıyız, yoksa bir fotoğrafın içinde büyüyen tüm vurdumduymazlıkların aynasında mıyız?

Ne diyor **Nâzım Hikmet**:

"Bursa'da havlucu Recep'e,/ Karabük fabrikasında tesviyeci Hasan'a düşman,/ fakir köylü Hatçe kadına, / ırgat Süleyman'a düşman,/ sana düşman, bana düşman/ düşünen insana düşman,/ Vatan ki bu insanların evidir,/ sevgilim onlar vatana düşman"

Tuhaf bir iç sıkıntısı...

Ne yapacağımızı şaşırılmışız...

18-20 yaşlarındaki gençler konuşuyor bir televizyon kanalında...

Diyorlar ki:

"Biz siyasetten nefret ediyoruz..."

Neden, niçin?

Siyaseti sevmeyen genç; sinemayı, tiyatroyu, operayı, baleyi, klasik müziği sever mi?

Kandilli'de eski ahşap evlerin üzerine kuşlar konuyor.

Diyorum ki:

"İnsan çığlıkları geçti geceleyin açık denizleri rüzgârlarla..."

Ardından soluklanıyoruz, koşuyoruz bilinmeyen bir yöne doğru. Gidenlere bakıyoruz biraz da ağlamaklı...

Bugün 10 Kasım 1995...

Boğaz'dan gemiler geçiyor birbirinin peşi sıra.

Ve ben şairi dinliyorum:

"İşgücü düzene konmamış ama,/ Günler, gene de ümitli geçiyor ümitli/ Bir yanda Konya'da Delibaş isyanı/ Bir yanda Menemen, Kubilay./ Bir yanda fabrikalar, devlet çiftlikleri/ Hidroelektrik santralleri./ Batakliklar kurutulmada bir yanda/ İşlenmeye başlamış yavaştan/ Toprakaltı, topraküstü ürünleri./ Resimler, şiirler, heykeller, operalar, kitaplar/ En özlüsünden./ Ve en bereketlisinden sanat dergileri./ Kızlı erkekli pırıl pırıl bir gençlik yetişiyor./ Derken efendim derken/ Din dersleri, İlahiyat fakülteleri, Arapça Türkçe ezan/ Demiş geçmiş deli ozan/ Çat kapı: Safa geldin yâ şehri Ramazan..."

Bugün 10 Kasım 1995...

Saksıdaki sardunya büyüyor, gül ise tomurcuk açmıyor...

Boğaz'dan gemiler geçiyor peş peşe..

Kuşlar havalanıyor eski evlerin çatılarının üstünden...

Uzun bir gecenin sabahında sis iniyor Dolmabahçe'ye doğru..

Ellerim ceplerimde yürüyorum...

Ve Ercüment Behzat Lav'ın şiirini okuyorum:

"Efendim, elde güldeste,/ T'esir-i şifa bahşası mücerrep, birebir/ Her derde devâ/ Rüya tabirnameleri, karınca duaları./ Büyüler, fallar, şirinlik muskası./ Kıldan ince kılıçtan keskin Sırat Köprüsü/ Alaturka üniversite korosu/ Bizi heyheyle, neyle uyutsun radyo kutusu/ İna lillah ve innaileyhi raciun./ Bağlandı gönül ol nevnihale/Nasıl oldu da konu a dostlar/ Vicdan hürriyeti bu hale?/ Kümfeyekün./ Leylim leydim leyli/ İçimden sayıyorum seneleri:/ Otuzbir Mart, Hareket ordusu, "Şeriat isterük"/ Kurşunlar vızır vızır tarıyor kafesleri/ Yaş kırkbeş kırk yedi / Seneler, beni tanımıyor, ben seneleri./ Şeriat gene pusuda/ Gidişat netameli/ Çarşafı atamadık gitti/ Millet gene sakallı cüppeli."

(Basından)

DEMOKRASE, DEMOKRASİ, DEMOKRASİ...

Nuri ONAT

Her sözümlüde demokrasiden söz açıyoruz. Hele şu son yıllarda evde, kahvede, dairede, sokakta hep ondan söz ediyoruz. Acaba demorasiyi çok sevdiğimizden ve ona kanat gerdiğimizden midir bu ilgi... Yoksa onun erdemine inandığımız için midir, bu ilgi? Hiç sanmıyoruz. Böyle olsaydı, hep ondan söz ederken, bir yandan da onun kuyusunu kazmaya çalışmazdık.

Bize öyle geliyor ki, bu ağzımızdan düşürmediğimiz demokrasiyi seviyoruz ama, ne olduğunu, ne olmadığını pek düşündüğümüz yok. Çünkü onu yeterince anlamış değiliz. Önce şöyle düşünelim: Demokrasinin önkoşulu nedir? Bizce bu önkoşul, laikliği benimsemektir. Çünkü laiklik olmayan yerde demokrasi kurulamaz. Kurulsa bile işleyemez. Çünkü demokrasiyi oluşturan öğelerin hepsi de laiklikle ilgilidir. Bizse laikliğin korunmasına hiç özen göstermiyoruz. Onu oluşturan öğeler şunlardır: Laiklik, hoşgörü, karşılıklı ödün verip alma, doğruluk, saydamlık, uzlaşma, konsensüs (anlaşma), insan haklarına saygı, hakça bölüşüm, fırsat eşitliği, özgürlük, katmanlar arasında sıcak ilişki, işbirliği v.b. başkaları.

Bu saydıklarımızın hepsi de demokrasinin ortamını hazırlayan öğelerdir. Bunlar olmadan bir toplumda ne laiklik

gelişebilir, ne de demokrasi. Önce laikliği benimseyeceğiz, ondan sonra demokrasiyi bu temel üzerine oturtacağız. Atatürk, boşuna mı devrimleri arasında en çok laikliğe önem vermiştir. Yeri gelmişken burada bir konuyu daha açıklamak istiyoruz. Bu konu, Atatürk'ün din adamlarını rahatsız ettiği. Bu sav tümünden yalandır, kasıtlıdır ve tarihsel gerçeklere aykırıdır. Atatürk din adamlarıyla uğraşmamış, onlara hep saygılı olmuştur. Onun uğraştığı kesim, mürtecilerdir. Çünkü özellikle I. Meclis'te çok sayıda din adamı vardı. Bu görüş benimle ilgili değil. Bu görüş, sayın Prof.Dr. Cahit Tanyol ile ilgilidir. Görüşü daha geniş anlamak isteyenler, Prof. ün "Laiklik ve İrtica" adlı kitabını okuyabilirler.

Bize göre, Türkiye'de demokrasi ortamı, o ortamın gölgesi var. Güneşle birlikte her an yer değiştiren bir ortamdır, bu. Bunu iyi bilmeliyiz. Demokrasimizin ikide bir arızalandığını, birkaç generalin buyruğuna girmek zorunda kaldığını başka türlü açıklamanın olanak dışı olduğu kanısındayım. Bunu da iyi bilmeliyiz, demokrasinin serpilip gelişmesine yardımcı olmalıyız, elimizden geldiği, dilimizin döndüğü ölçüde. Yoksa daha çok yıllar boşuna vakit geçireceğiz, bu gidişimizle.

Geçen gün Diyanet İşleri Başkanı Sayın Mehmet Nuri Yılmaz'ın basın toplantısında şöyle konuştuğuna tanık olduk; Şöyle diyordu Sayın Yılmaz: "Ülkemizde yeterince cami vardır. Hatta yeterinden çok cami var. Yurttaşlarımız cami yerine başka şeyler yaptırma oldular". Bu ne kadar doğru bir söz... Sanırım cami sayısını, imamhatipli sayısına koşturarak yürütmek istiyorlar. her evin önüne, her sokağın başına birer cami yaptırırsanız, ne olacak sanki. bir bölümü boş kalacak bu camilerin. Çünkü yeterinden de çok camilerimiz var. Bunu en yetkili ağız söylüyor.

Cami yaptırma heveslileri, bunu da demokrasi adına yaptırılmaktadır. Para kendisinin değil mi istediği şeyi yaptırabilir. Yalnız unutulmamalıdır ki, çocuğumuz, 70-80 kişilik sınıflarda sıkışık durumda okurlarken, bir bölümü de okuyamazken, binin karşısına bir cami daha dikmek hiç de doğru değildir.

Bu konuda daha başka durumlar da var. Örneğin çocuklarımıza çağdaş bilgilerle, onlara yeterli öğretmen sağlayamamış bir durumdayız. Bu gerçeği hiç kimse yadsıyamaz. Oysa her şeyden önce çocuklarımızı yirminci yüzyılın, hatta yirmi birinci yüzyılın bilgi beceri ve davranışlarıyla donatmamız ondan sonra oluşan bu ortam içinde laik ilkelere dayalı bir eğitim vermeliyiz ki, demokrasiyi kuralım. Yani demokrasiyi gölgelerden kurtaralım. bilmiyorum, acaba bunun başka yolu var mıdır? Ben olmadığı kanısındayım. Milli Eğitime 36 yılını vermiş olan eski bir öğretmenin görüşüne bir diyeceğiniz var mı?

Demokrasimiz, cumhuriyetçi, laik, Atatürk ilkeleri doğrultusunda bir eğitimden geçirilmedikçe, hep böyle gölgeli kalacaktır. bunu iyi bilelim.

Ülkemizde bir oyun oynanıyor. Bu oyunu oynayanlar, / oynatanlar genellikle yabancı odaklar, gerçek dindarlar da bu oyunun dışındadırlar. Bunların her türlü davranışlarını saygı ile karşılıyoruz. Söz konusu oynayanlar, üniter devletlikten ayrılmasını istiyorlar. Türkçesi, Türkiye'nin bölünmesini istiyorlar. Bu isteğin ne dinle, ne inaçla, ne de müslümanlıkla ilişkisi var. Bu oyun tümünden politiktir. Ama bir kez her işimize dinsel kavramlar egemen olmaya başladı ya, sıkışınca gene ona sarılıyorlar. Politikanın bu denli düzeysizi, bu denli yüzüzsü görülmemiştir, sanırım. Aynı dindeniz ama; ayrı mezhep, ayrı tarikattanız dercesine bangır bangır bağırıyorlar. Atatürk, bu mezhep ayrılıklarını yasaklamış, bu tarikat bezirganlarını susturmuştur. Bu ne engin görüştür, dün için, bugün için, yarın için de... En acısı, bu oyunun giderlerinin petro-dolara bağlanmasıdır.

Demokrasi, kolayca kavuşulan bir rejim değil, elbette. Günümüzde en olgun demokrasiyi temsil eden İngiltere, bundan 780 yıl önce kralın kimi yetkilerini kısararak bu rejime başlamıştı. Belki daha da önce başlamış olabilir. Çünkü hiçbir girişim, tarihte bıçakla kesilmiş gibi birden başlamaz. Bu, bir süreç işidir. Her yeni, bir süre eski ile birlikte yaşar. Bu yeni, doğruluğu, haklılığı ölçüsünde eskiyi içinde eriterek öne geçer. Bu süreçte aklın gerektirdiği ile bilimin gösterdiği yolun

büyük önemi vardır. Eskiyeen görüş dikif tutmaz. Yama, hiç tutmaz. Dağılmak zorundadır. En sonunda da çöplüğe atılır.

İngiltere, bu işe başlarken ortada bir örnek yoktu. Şimdi durum değiffti, ortada yüzlerce örnek var. İlk örnek kendisi oldu önce. Magna Carta ile kralın yetkilerini kısıtı , ondan sonra da kilisenin otoritesini sarstı. Böylece iki musibetten kurtulmuş oldu. Elbette ki iş istediği gibi kolay olmadı bugünkü gelişmişliği 780 yılda kazandı. Biraz önce İngiltere'nin önünde örnek yoktu, demiştik. Evet, gerçekten de yoktu. Ama, bizim önümüzde yüzlerce örnek bulunduğundan, noksanlarımızı, görerek aşmak zorundayız. Ne var ki, hiçbir devlet adamımız, bu konuya dikkat etmedi.

Atatürk, her konuda olduğu gibi bu konuda da gereken direktifi verdi. "Egemenlik bağıntısız ve koşulsuz ulusundur." Bu söz o zaman işitilmiş sözlerden değildi. Çünkü o zamana göre söylenmiş, söylenecek nitelikte değildi. Bu söz, doğrudan doğruya ya çekip git ya da bu sözü kabul et demekti. Elbette ki çekip gidecekti. Hem de sonradan dönüp gelmek üzere. Yani sonradan dönüp yeniden tahta oturmak hayaliyle.

Osmanlı devlet adamlarının hiçbiri oluşumları ya görmedi, ya da görmek istemedi. Bu ilgisizlik Atatürk'e değin sürdü. İşe "Egemenlik bağıntısız ve koşulsuz ulusundur." sözü ile yola çıkarken "Ya bağımsızlık ya ölüm", paralosını veriyordu, ulusuna. Ya yokolup gidecektik ya da onurlu, gönenç, egemen bir devlet olarak kalacaktık. Denilebilir

ki, yokolsaydık bunun sorumlusu Atatürk olmayacak mıydı? Bu, boş bir sözdür. Çünkü Atatürk, başaramayacağı bir işe asla girmezdi ve ulusunu sürüklemezdi. O, tarihi çok iyi biliyordu. hele Avrupalı ulusların o dönemdeki çalımlarının birer blöf olduğunu iyi biliyordu. Evet Atatürk, "bir yanardağ gibi bir gün ufuktan artık yer "....." diye ünledi işte gerçek kurtuluşun destanı bu sözle başlar.

Atatürk'ün amacı, Türkiye'yi demokrasiye kavuşturmaktı. Bunun için de önce ortamı hazırlamak için laikliğin kök salmasını istiyordu. Söz konusu rejim, kimi kimselerin işlerine gelmiyordu. Onun için, önce laikliğe saldırmaya başladılar. İşin temelinde yatan budur.

Bize göre çağdaşığa giden yol laiklikle başlar., demokrasiyle sona erer. Ondan sonra başka bir rejim yoktur. Cumhuriyet, laiklik, demokrasi üçgeninden geçmeyen rejimler yokolmaya yargıdılar. Çünkü bu rejimler kişisel iktidara dayanmakta olduklarından onun hizmetinde birer uyrukturlar. Hiçbir zaman yurttaşlık düzeyine ulaşamazlar. Ne laikliğin koruyuculuğundan, ne cumhuriyetin sağladığı egemenlikten, ne de demokrasinin erdemlerinden yararlanabilirler. Onlara düşen iş, akıntıya kürek çekmekten başka bir şey değildir. Arap emirlerindeki zenginlikler gelip geçicidir. O petrol kaynakları dünyanın sonuna değin akacak değildir. O zaman gene çölde deve gütmekle uğraşacaklar mı, dersiniz, ne bileyim.

Hepinize bol yağışlı kış günleri, kış geceleri, Hoşça kalın.

MUHARİP GAZİLER MARŞI

Halit HOCAOĞLU

Muharip Gaziyiz, türlü savaşta
En ağır çileyi çekenlerdeniz.
İstiklal Savaşı, Kore, Kıbrısta
Gazi ünvanına erenlerdeniz.

Giyinip kuşanıp er ocağında,
Savaşık Dünyanın dört bucağında
Kılıç sallar iken, er meydanında,
Şehit düşenleri görenlerdeniz.

Evladı terkedip Yurt sinesine,
Vecd ile yöneldik boru sesine.
Fetihte bir burca girercesine,
Gazaya tekbirle girenlerdeniz.

Savaşta dökülen kanın hissesi,
Öyle bir emek ki, ulvidir sesi.
Emeğin en gücü, en şereflişi,
Bizse bu emeği verenlerdeniz.

Fırtına bora, yağmurda karda,
Hemi burda, hemi uzak diyarda,
Sakarya, Kunuri, Beşparmaklarda,
Mermiyi namluya sürenlerdeniz.

Şimdi o günleri getirip yada,
İftihar eyleriz dar-ü Dünyada.
Savaşı bitirip, Cennet Vatanda,
Kırmızı gülleri derenlerdeniz.

-Balığın iyisi buradaaa!
-Canlı canlı! kuzu bunlar kuzuu!
-Hamsiye gel, hamsiyeeee!
"Deniz Pazarı'nda çalışan üç küçük emekçinin sesleri bunlar. Hasan, Osman, Taştan. Yaşları 12-13. Altı aydır deniz Pazarı'nı ayakta tutan, işleri yürüten bu üç çocuk. Motordan yüklenip geliyorlar kasaları. Sonra, akşama kadar bağıyorlar, alıcı çağırıyorlar. Tartıyorlar, veriyorlar. Paraları, camlı konduda oturan patron topluyor. Çocukların durmaları, oturmaları yok. Elleri, kolları balık pullarıyla kaplanıyordu. Soğukta ıslanan yerleri yanıyordu. Ayaklarına su kaçıyordu.
Kış ortalarına doğru hamsi akını başladı. Alıcılar kuyruk. Üç çocuk üç terazi başında. Patron, para almaya yetişemiyor. Günde en az elli kasa hamsi satılıyordu. Patron kasasını on binden alıyor, yirmi bine satıyordu. Üç küçük satıcıya kasa başı beş bin lira. İlk aylarda işin farkına varan olmadı. Sonra bir hesap yaptılar. Ohooo! Patron oturduğu yerden milyonları vuruyordu. Durumu anlayınca irkildiler. Aylık kazançları topladılar ayrı ayrı. Patronun aldığı yüzde doksan beşi geçiyordu. Üç küçük emekçinin kazancı da yüzde beşlerde kalıyordu. Soğuk birgünün akşamıydı. İçlerinde en boylusu olan Taştan, ayağını yere vurarak öfkesini belirtti:
-Bu böyle olmaz arkadaşlar, dedi. Bizim kazandığımızı bu adam yiyor.
-Olmaz ya! dediler, Hasan'la Osman.
Taştan bir öneride bulundu:
-Arkadaşlar, sabah patronla konuşalım. Hiç olmazsa, kazancı paylaşalım, diyelim.
-Bak bu iyi, dedi, Osman.
Hasan kuşkuluydu.
-Ya, patron kızar da bizi kovarsa...
Osman ayaklandı bu söze:
Kovarsa kovsun be! Biz, ona para kazandırıyoruz. Hakkımızı istiyoruz. Kötü mü?
Taştan sözü aldı:
Bakın arkadaşlar, üçümüz birlikte hareket edeceğiz. Sabah gideceğiz patrona.

Diyeceğiz böyle böyle!...

Hasan araya girdi:

-Ya yok derse?

Taştan:

-Yok derse desin. Biriktirdiğimiz biraz para var. Eski bir terazi alırız. Bir de üç tekerlekli araba. Günde on kasa satsak bize yeter.

Osman sevincini gizlemedi:

-Kasada iki yüz bin, on kasada iki milyon.

Taştan:

O kadar pahalı da satmayalım. Kentin kenar, yoksul bölgelerini dolaşalım. Bizi onlar daha iyi anlarlar. Biz de onları...

Hasan da yaklaştı arkadaşlarına:

-Bakın bu iyi.

Sabah üç küçük emekçi kasaları taşımaya gitmediler. Patron geçten geç geldi.

Kasaların taşınmadığını hemen gördü.

Homurdanmaya başladı. Taştan öne geçti:

-Biz bu paraya çalışamayız, dedi. kazancı pay edelim. Yarısı size. Yarısı...

Patronun gözleri parladı:

-Ne ne nee? kim soktu bu kara düşünceyi kafana? Hangi kendini bilmez seni yoldan çıkardı? Sen gidersen, arkadaşların çalışır.

Hasan:

-Ben de giderim.

Osman:

-Ben de.

Patron, derin derin soldu. Başını salladı.

Korkutucu bir tonla:

-Demek grev yapıyorsunuz haa?

-Evet grev yapıyoruz, dediler.

Çocuklar, işin sonunu anladılar. Patron pay vermeyecekti. Oradan ayrıldılar.

Deniz Pazarı, iki gün kapalı kaldı. Patron, başka üç çocuk buldu, aynı paraya, yırtına yırtına çalışmaya başladılar.

Taştan, Osman, Hasan ertesi gün satışa çıktılar. Hamsileri kapışıldı. Kentin

ortasında yirmiye satılan hamsi, burada on beşe.

O akşam, üç küçük emekçi ilk kez etli yemek yediler. Şimdi, pek rahattılar. Ne patron baskısı, ne haksızlık batağı..

H A B E R L E R

- ★ Ağın, Apuşma, Andiri ve Ekirek su Őebekesinin yapımı, hızla sürdürölmektedir. Apuşma için sondaj suretiyle bulunan su, köyün üst yanında yapılan bir depo ile, evlere dağıtılacaktır. Ekirek için Sulak'ta bulunan artık bir kaynakla yapımı biten depodan köyün dışına dek getirilmişken, Ekirek'lilerce Malatya Bölge İdare Mahkemesi kararı ile yürütme durdurulmuştur. Böylece bu bölgedeki çalışmalar, mahkeme sonuna kalmıştır. Bu arada Ekirek deposuna yapılan bir sabotajla, müteahhidin vana ve boruları kırılmış, 30-40 milyonluk bir zarar oluşturulmuştur. Kimin yaptığı bilinmeyen bu olay, yörede üzüntü yaratmıştır.
- ★ Geçen yıl, Jandarma çeşmesi ile Enerle arasındaki geniş bir araziyi alıp, binlerce ağaç diken Ocaklı bir hemşerimiz, buraya bir de ev yapmakta iken, gene yörede geniş üzüntü yaratan bir olay olmuştur. Yapımına başlanan evin tuğla duvarları ve bir kamyon tuğla ufatılmış, kırk torba çimento yırtılıp dağıtılmış, bir elektrik jeneratörü kırılmıştır. Bu olayın da faili araştırılmakta olup, Ağın adına utanılacak bu olayı yapanlar toplum nazarında kınanmıştır.
- ★ Bu yıl yörede kışın erken geleceği anlaşılmaktadır. Munzur dağlarına yağın karın etkisi ile, bayağı soğuklardan mevsimsiz bir rahatsızlık doğmuştur.
- ★ Bu yıl Ağın ve yöresinde övüngemiz olan leblebinin ham maddesi olan nohut, bir milyonun üstünde fiyatlarda dolaşmaktadır. Böyle giderse bu kış Ağın leblebisinin miktarı yok denecek kadar az olacaktır.
- ★ Küşne'de bulunan Kilise harabesinin yanında geniş ve derin bir çukur kazıldığını, Hozakpur'lu hemşehrilerimiz söylemektedir. Kimin ne için ve ne zaman kazıldığını kimse bilmemektedir. On beş yıldan bu yana yörede bu gibi araştırmalar gizlice yapılmakta, kimse de nedenini bilememektedir.

10 Ekim.1995 AĞIN

İsmail BEYDEMİR

★ ARAMIZDAN AYRILANLAR:

Hemşehrilerimizden emekli değerli eğitimci Osman Baykut'un baldızı, yengemiz Leyla Baykut'un kardeşi, T.C. Ziraat bankası Őeflerinden Nuriye Güven 17-Ekim-1995 günü Ankara'da vefat etmiştir. Merhumeye Allah'tan rahmet, tüm aile ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

AĞIN

**AĞUSTOS 1995 AYI İÇİNDE AĞIN NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜNE ULAŞAN,
NÜFUS DEĞİŞİMİ:**

DOĞUMLAR:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Babasının Adı</u>	<u>Cinsiyeti</u>	<u>Doğum Günü</u>	<u>Doğum Yeri</u>
Lollar	Hulûsi Ersoy	Erkek	10.5.1994	Ağın
Modanlı	Abdullah Budak	Kız	30.3.1995	Ağın
Küzne	Muammer Özer	Kız	11.8.1995	Ağın
H.Yusuf	K.Sudi Baytaş	Kız	1.3.1995	Vakfikebir
Pul	Süleyman Demir	Kız	20.5.1993	Çankaya
Pul	Süleyman Demir	Kız	25.9.1994	Keçiören
Ağdunut	Zekeriya Özer	Kız	14.8.1995	Elazığ
Ağdunut	Ahmet Kaya	Erkek	19.8.1995	Yenimahalle
Küzne	Erdal Türkmen	Erkek	1.8.1995	Malatya
H.Yusuf	Yavuz Baytaş	Kız	23.7.1995	Adana
Uzungil	Mustafa Şekeroğlu	Erkek	31.7.1995	Konak
Vahşen	Mehmet Erdağı	Kız	11.8.1995	Malatya
Andiri	İbrahim Özdil	Erkek	22.8.1995	Kovancılar

Aramıza katılan yavrularımıza analı babalı uzun ve mutlu yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

EVLENMELER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Baba Adı-Nesi olduğu-Kimikle evlendiği</u>	<u>Evlenme günü</u>
Hozakpur	Abdullah Öter oğ. Osman - Elazığ'dan Gülcan Tuncer'le	20.7.1995
Saracık	Hamdi Aslan oğ. Mehmet - Pazarcıkdan Hilal Ç.kaya ile	30.7.1995
Saracık	Kamil Küçükler kızı Songül-Midyattan Sabahatdin Akçay ile	17.5.1995
Vahşen	Mustafa Erdem kızı Ayşe-Çimişgezekden Rıfki Yavuz ile	25.7.1995
Payamlu	İbrahim Özdem kızı Vesile- K.örenden Mehmet Yıldırım'la	22.7.1995
Andiri	Hacı Özdil oğ. Şerif-Sincandan Şerife Gülmez ile	21.7.1995
T.Ağası	Ömer Karagülle oğ. Turgut-Malkaradan Nermin Nar ile	14.6.1995
Hastek	Zülfikar Doğan oğ. İlyas-Bigadan Süveyde Şentürk ile	13.7.1995
Zalbar	Metin Özçelik oğ. Resul-Elazığdan Nevin Kaya ile	27.8.1995
Saracık	Remzi Çelik kızı Fadime- Ceyhan dan Mehmet Yılmaz ile	17.8.1995
Hozakpur	Mehmet Özer kızı Derya- İçelden Murat Ferhad ile	19.8.1995

Yeni evlilere uzun ve mutlu yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

ÖLÜMLER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Olenin Adı-Soyadı</u>	<u>Öldüğü Yer</u>	<u>Öldüğü Gün</u>	<u>Doğumu</u>
Saracık	Cemal Koçer	Elazığ	23.7.1995	1337-1921
Ağdunut	İ.Hanım Aktaş	Elazığ	24.7.1995	1341-1925
Modanlı	Saliha Yılmaz	Malatya	31.8.1995	1932
H.Yusuf	Gülten Baykut	Gemlik	31.7.1995	1942
Küzne	Gülbeyaz Pasinli	Elazığ	23.6.1995	1974
H.Yusuf	M.Fahri Baytaş	Antalya	31.7.1995	1335-1919
T.Ağası	Pakize Gençosmanoğlu	Altındağ	29.7.1995	1330-1914
Ekirek	O.Zeki Yapıcıoğlu	İzmir	23.6.1995	1945
Hastek	Haççe Yetkin	İzmir	31.7.1995	1927
Uzungil	Buşra Oymak	İzmir	4.12.1994	1994
Paşikli	Alaetdin Göldağı	İzmir	14.8.1995	1951
Hozakpur	Ö.Nazif Karadağ	Ankara	19.8.1995	1330-1914

Aramızdan ayrılan hemşehrilerimize, tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dile-
riz.

**EYLÜL .1995 AYI İÇİNDE AĞIN NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜNE ULAŞAN,
NÜFUS DEĞİŞİMİ:**

DOĞUMLAR:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Babasının Adı</u>	<u>Cinsiyeti</u>	<u>Doğum Günü</u>	<u>Doğum Yeri</u>
Modanlı	Akif Aslan	Erkek	20.8.1995	Malatya
Lolar	Vahap Bölükbaşı	Kız	3.8.1995	Şişli
Saracık	Selahattin Ertaş	Kız	11.11.1989	Üsküdar
Modanlı	Şahin Şahin	Erkek	29.7.1995	Mardin
Andiri	Mustafa K. Yavuz	Kız	14.3.1995	Bakırköy
Ağdunut	Ali Özer	Erkek	24.6.1995	Fatih (İkiz)
Ağdunut	Ali Özer	Erkek	24.6.1995	Fatih (İkiz)
Gıranı	Şinasi Yalçın	Kız	22.8.1989	Ağın
Şihlar	Feti Erdem	Erkek	2.2.1995	Konak
Pul	Hüsametdin Özer	Kız	4.8.1995	S.Arabistan
Gıranı	Hasan Yıldız	Kız	8.9.1995	Malatya
Hastek	Mehmet Bozkurt	Erkek	1.8.1995	Bakırköy
Payamlu	Sabri Yalçın	Kız	22.8.1995	Altındağ
Vahşen	İlhami Erdem	Kız	26.6.1995	Bakırköy
Uzungil	Hüseyin Can	Erkek	15.4.1988	Ağın
Uzungil	Hüseyin Can	Kız	21.2.1990	Ağın
Tataragaşı	Orkun Gençosmanoğlu	Kız	5.9.1995	Y.Mahalle
Pul	Recep Karataş	kız	27.8.1995	Konak
H.Yusuf	Selçuk Oğuz	Kız	18.8.1995	Tokat
Andiri	Mustafa Özdil	Erkek	28.8.1995	...
Paşikli	Mehmet Kayışşahin	Kız	4.8.1995	Kadıköy
Payamlu	Mustafa Yurtman	Erkek	11.9.1995	Ağın
Lollar	Halil Balcı	Erkek	16.8.1995	Ağın
Paşikli	Akın Kaya	Kız	20.8.1995	Elazığ
Saracık	Ergün Özdemir	Kız	30.6.1995	Konak
Hozakpur	Mustafa Orhan	Kız	23.9.1994	Malatya
Saracık	Yusuf Selçuk	Erkek	1.1.1989	Ağın
Ağdunut	Bedir Özer	Erkek	8.7.1995	Marsilya
Paşikli	A.Demir Aydın	Erkek	9.9.1995	Altındağ
Hozakpur	Ulvi Ünal	Kız	1.9.1995	Üsküdar
Hozakpur	Mustafa Karadağ	Erkek	16.9.1991	Ağın
Hozakpur	Mustafa Karadağ	Kız	17.9.1992	Ağın
Apuşma	Mehmet Özdemir	Kız	7.4.1995	Eminönü
Gemuhu	Yakup Metin	Kız	7.10.1994	Eminönü
H.Yusuf	A.Oktay Karademir	Erkek	25.9.1995	Ceyhan
Küzne	Veysi Serttaş	Kız	27.8.1995	Üsküdar

Aramıza yeni katılan yavrularımıza analı babalı aydınlık ve uzun yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

EVLENMELER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Baba Adı-Nesi olduğu-Kiminle evlendiği</u>	<u>Evlenme günü</u>
	Mustafa Yurtman kızı Gülay- Beyşehir den Halil Yıldız ile	29.7.1995
Saracık	İbrahim İkinciöğ. Erhan- Arapyerden Çiğdem Özgüler ile	1.9.1995
Vahşen	Selahattin Kılıç oğ. İsmail- Çemişgezek den Nurcan Ergül ile	3.9.1995
Modanlı	Ahmet Aydemir oğ. Soner- Arapyer den Ayşe Üstündağ ile	23.8.1995
Apuşma	Süleyman Yıldırım oğ. Güner- Bornova'dan Ayşe Kaltakoğlu	29.8.1995
Gemuhu	Cabir Uzunoğlu oğ. H.Basri- Maden den Ayşe Özder ile	5.9.1995
Lollar	Mehmet Yavuz oğ. C.Sırrı-K.ören den Derya İşkür ile	14.8.1995
Saracık	Hacı Taşkın oğ.Soner-Saracık tan Keziban Kaplan'la	8.9.1995
Andiri	Hüseyin Höyük kızı Yasemin - Çerkeş den İsa Yetem ile	20.8.1995
Pul	Hasan Özer kızı Hülya- Arapyerden İsmail Sırdağ ile	24.8.1995
Pul	Mehmet Karataş oğ. Mustafa- Bayburt tan Naime İlhan ile	23.8.1995
A.Yabanlı	Şaban Gencer oğ. Şemsettin - Konak dan Nazife Kaya ile	5.8.1995
Uzungil	Mehmet Karnak oğ. Ahmet- Malatya dan Hatice Taştantez ile	25.8.1995
T.Ağası	İbrahim Küçük oğ. Sezai-Gırani den Özlem Öztürk ile	12.9.1995
Saracık	Bedrettin İkinci oğ. Özkan- Boztepe den Yıldız Keşken ile	25.8.1995
Paşikli	Ali Kaya oğ. Turgay- Arapyer den Döne Bildirici ile	14.9.1995
Saracık	Nurettin Yalçın oğ. Mehmet - Arapyer den Rahime Karademir ile	14.9.1995
H.Yusuf	Agah İkinci kızı Handan- Erzurum dan Erdal Çevren ile	1.9.1995
Modanlı	İbrahim Akarcan oğ. Mustafa- Modanlı dan Keziban Akın ile	18.9.1995
Paşikli	Mustafa K. Şahin oğ. Recep- Dingidar dan Solmaz Sucu ile	21.9.1995
Paşikli	E.Bekir Sevinç oğ. İlyas- Salihli den Aysun Yaman ile	7.9.1995
A.Yabanlı	Hasan Öksüzöğlü oğ. Fahri- Malatya dan Zeynep Gültekin ile	31.7.1995
Ağdunut	Veli Erdoğan oğ. Ercan- Gemuhu dan Nimet Özdemir ile	28.8.1995
Kuzgeçe	Selahattin Sakallı oğ. Tuncay- Arguvan dan Hülya Korkmaz ile	2.8.1995
Hastek	Bedrettin Yetkin kızı Emine- Tarsus dan Ali Köse ile	18.9.1995
Modanlı	Hüseyin Karagöz kızı Ayşe- Erzin den Fikret Güllü ile	14.8.1995
Vahşen	O.Zeki Gündoğdu oğ. A.Şener- Andiri den Dilek Aydoğdu ile	13.9.1995
Şıhlar	Sadık Ergül oğ. Kubilay- Sinop tan Şükriye Taşkın ile	1.9.1995
Gıranı	Coşkun Gültekin oğ. Mustafa- Andiri den Sündüs Taşan ile	2.10.1995
A.Yabanlı	Mevlüt Yılmaz oğ. Vedat- Arapyer den Meral Yüksel ile	20.9.1995

Yeni evlilere uzun ve mutlu yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

ÖLÜMLER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Ölenin Adı-Soyadı</u>	<u>Öldüğü Yer</u>	<u>Öldüğü Gün</u>	<u>Doğumu</u>
Ekirek	Ayşe Güder	Hozakpur	3.9.1995	1319-1903
Gemuhu	Tahsin Öztürk	K.Çekmece	8.8.1995	1341-1925
Küzne	Hasan Erol	Küzne	8.9.1995	1334-1918
T.Ağası	Mahir Saroğlu	Sakarya	8.9.1995	22.9.1940
Vahşen	Fatma Taşbaşı	B.Evler	21.8.1995	1926
Zalbar	A.Halim Özer	Altındağ	14.9.1995	1938
Gemuhu	Fikri Özdemir	Gemuhu	21.9.1995	1942
Uzungil	Nafiye Küçük	Kırkkale	14.9.1995	1935

Aramızdan ayrılan hemşehrilerimize, tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

İsmail BEYDEMİR

ABONELERİMİZ

(Alfabetik Sıraya Göre yayınlıyoruz)

Hürşit KUŞ (331)

Vali Muavini
BATMAN
Tel Ev: 551 20 19
Tel İş: 551 20 14

Hükmü YAVUZ (275)

Fevzi Çakmak Cad. No: 2/404
Bornova/İZMİR

Hülya KOÇAK (422)

Yargıtay 18.Hukuk Da.
Tetik Hakimi
ANKARA
Tel İş: 433 48 36

Hüsamettin KAYA (401)

Türk Hava Kurumu
Y.mahalle Şubesi
Yenimahalle /ANKARA
Tel.İş: 315 07 44-344 04 72

Hüseyin KABASAKAL (67)

Şaşkın Bakkal Ülkü Sok. No:10/2 Ülkü Apt.
Suadiye/İSTANBUL
Tel Ev:0.216 357 02 67

Hüseyin UÇKUNKAYA (85)

Çağıl Mağazası
İncirli Cad. No:3/A
Bakırköy/İSTANBUL
Tel Ev: 0.212 571 19 49 İş:0.212 572 99 41

Hüseyin YAVUZ (443)

İcadiye Mah. Türkcızı Koleji Sok. No:16/3
Üsküdar/İSTANBUL

Kemal BAYTAŞ (93)

Uğur Mumcu Cad. Uğur Mumcu Sok. No:24
Gaziosmanpaşa/ANKARA
İş Tel : 437 45 76 - 437 51 66

Kemal GÜLİTER (207)

T.A.İ. Loj. B-9/6
Mürted/ANKARA
Tel Ev: 811 16 85

Kemal NİKSARLI (16)

Basın İş 18 Koop.Evleri
No: 7/7 Batkent/ANKARA
Tel Ev: 250 10 22

Kemal YILMAZ (299)

Hacı Yusuf Mah.
23960 Ağın/ELAZIĞ
Tel Ev: 551 21 54

Kemal DAĞDEVİREN (459)

Burgfeit Str. 18
6500 LANDEK Torol
AUSTRIA

Kemal YAVUZ (455)

Çengilli Köyü İlkokulu Öğretmeni
Şile-İSTABUL

Korkut BAYKUT (195)

Cumhuriyet Mah. Eğitimciler Sit.
C.Blok No: 3
Gemlik/BURSA
Tel Ev: 513 26 68

L.Rıza ERDEM (153)

Defterdar
57000/SİNOP

Latif KÖKSAL (397)

Çukuranbar Mah. 48. Sok. No: 150
Balgat / ANKARA
Tel Ev: 287 42 90

Levent ALTUNAY (281)

Mithatpaşa Cad. No: 801/13
Yıldırım Ap. 35290/İZMİR
Tel Ev: 246 97 90

Lütfi Arif SOYLU (108)

Küplüce Yolu Sok.
No: 19/5 Tunca Apt.
81210/Beylerbeyi/İSTANBUL

M.Kamil ATEŞ (171)

Akbank Üstü
MALATYA
İş: 322 12 64

M.Ali ÇELİK (252)

Celal Esat Arseven Cad.
Öğretmen Blokları A.Blok No: 331/6
Hasköy/ANKARA
Tel Ev: 349 26 40

M.Cavit ALPASLAN (82)

Ahmet Hamdi Sok. No: 12/18
06170/Yenimahalle/ANKARA
Tel Ev: 315 01 06 İş: 435 40 31

M.Günay KARNAK (50)

Hasan Varol Mah.
2 Nolu Bahçe Yolu Sok.
Yeni Ağın Sitesi No: 13/1
MALATYA

M.Güner ÖZDEMİR (263)

Gazi Mah. 296. Sok. No:16
Pozcu / MERSİN
Tel: Ev- 326 37 83

M.Gıyas İKİNCİ (312)

İkinciler Deri Sanayii
Yeni Tabakhaneler No: 13
MustafaKemalpaşa-BURSA

M.Hamit GÜNDÜZ (451)

Merkez Bankası Evleri
Özgürler Sok. No: 27
Kalaba/ANKARA

M.Yücel FIRAT (206)

TRT Bölge Müdürlüğü
İZMİR

Macit MÜDERRİSGİL (127)

Emniyet Müd.Kaçakçılık Şb.
Komiser Yrd.
AFYON

Macit YAŞAR (105)

Akyüz Sok. No: 31/8
Küçükesat/ANKARA
Tel Ev: 425 08 84
İş: 311 29 80

Mahir ATALAY (310)
Sultan Selim Cad. No: 13/5 Duygu Apt.
Buca/İZMİR
Tel: Ev 487 94 73

Mahir BAYKUT (441)
Hastane Cad. No: 82/12 Hastane Apt.
MALATYA

Mahmure GÜDER (99)
İnönü Mah. G.M.K. Bul.
Emek Sit. B Blok Da:12
33130-MERSİN

Mahmut YILBAŞ
Vali
VAN

Mebrure ERTÜRK (264)
Bağlar Cad. No: 171/9
Küçükcesat/ANKARA
Tel Ev: 436 85 80

Mehmet ŞAHİN (434)
TCDD 5. İşletme Başmüdürlüğü
Personel Md.
MALATYA

Mehmet AYDOĞDU (377)
Uğur Mumcu Mah. 129. Sok. No: 8
Batıkent-ANKARA
Tel Ev: 250 34 73

Mehmet Ali BİLİR (11)
51 Nolu Koop. Evleri 131 Sok. No: 33
06370/Batıkent/ANKARA
Tel Ev: 250 12 06

Mehmet AĞAR
Emniyet Genel Müdürü
ANKARA

Mehmet CANSEVER
Vali
ELAZIĞ

Mehmet ERGÖNÜL (344)
Kozyatağı İnönü Cad.
Simko Sitesi L-3 Blok No:35
Erenköy/İSTANBUL
Tel Ev: 0.216- 380 26 98

Mehmet GÖKALP (456)
V.S.B.
Altınova-KARAMAN

Mehmet Nuri ÖĞÜNÇ (94)
Akdeniz Cad. Şemsettin Sami Sok.
No: 25/1 Da:7 Kocaman Apt.
Fatih/İSTANBUL

Mehmet ORHAN (269)
7.Cad. No: 72/19
Bahçelievler/ANKARA
Tel Ev: 213 67 54

Mehmet POLAT (335)
P.K. 150
ELAZIĞ

Mehmet SELÇUK (388)
Şişli Belediyesi
Ruhsat Denetim Müdürü
Şişli /İSTANBUL
Tel İş: 0.212- 267 25 23

Mehmet Salim ÖZER (49)
Yargıtay 14.Hukuk
Dairesi Üyesi
ANKARA
Tel Ev: 441 31 22 İş: 418 62 96

Mehmet Selahattin YAZICI (393)
Beymen Sok. Derya Sit.
B-1 Blok No: 19
Kozyatağı/İSTABUL

Mehmet Serdar OĞUZ (363)
Beymen Mağazası Atatürk Bul. No:139
Bakanlıklar/ANKARA
Tel İş: 418 43 42

Mehmet UĞUR (365)
İlkadım Mah. Namdar Sok.
No: 17/18 Dostlar Apt.
Dikmen/ANKARA
Tel Ev: 483 16 00 İş: 356 44 28

Mehmet YILMAZ (442)
Koyunoğlu Mah. Okul 2 Sok.
Hisar Sitesi A/1 Blok No: 7
MALATYA

Mehmet YILMAZ (454)
Biçer-İş Yeni Sanayi Giriş Cad.
No: 14
ANKARA

Mehmet ÇELİK (298)
Alan Mağazası
Ulus İşhanı E Blok
Ulus/ANKARA
Tel Ev: 346 67 70 İş: 311 45 13

Mehmet ÇOBANOĞLU (343)
TCDD Elektrikli Sinyal Şefliği
11050/ BİLECİK

Mehmet ÖZMEN (146)
M.E.B. Özel Eğitim ve Rehberlik Gnl.Müdür
Yard. A Blok Beşevler/ANKARA
Tel Ev: 359 72 27 İş: 212 76 17-413 30 09

Mehmet ŞAHİN (434)
TCDD 5.İşletme Baş Müd.
Personel Müd.
MALATYA

Memduh SOYLU (220)
İstiklal Mah. 5.Sok. No: 10/6 Kaya Apt.
MALATYA

Mesut ÇOLAK (445)
Tekgıda İş Sendikası
Sağlık Sok. No: 53
Sthhiye/ANKARA

Metin TÜRKER (240)

Gruntez Str. 88
1000 Berlin 42
DEUTSCHLAND

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU (144)

Emekli Subay Evleri
9.Sok. No: 17/8
Yücetepe/ANKARA
Tel Ev: 229 30 12 İş: 212 88 00/ 2380

Mithat KILBEY (366)

Okçu Musa Cad. İpek Çıkmazı
Trablus Han No: 4/4
Karaköy/İSTANBUL

Muammer NİKSARLI (5)

Kent-Koop Genel Başkanı
Fevzi Çakmak 2 Sok. No: 30
Kızılay/ANKARA
Tel Ev: 223 92 39 İş: 433 28 50 -51

Muharrem ÇUHACI (266)

Akdere Zabıta Blokları 129 . Sok. No: 14/A
Mamak/ANKARA
Tel Ev: 367 39 00 İş: 368 81 22

Murat ÖZDİL (88)

Yargıtay Ceza Genel Kurulu
Yazı İşleri Müd.
ANKARA

Musa DEVİREN (313)

Namık Kemal Mah. Ülkü sok. No: 10/9
81257/Ümraniye/İSTANBUL

Mustafa BAYTAŞ (33)

Kızıltoprak İstasyon Cad. Müderris
Ziya Bey Sok. Sok. No: 1/3 Gül Apt.
Kadıköy/İSTANBUL
Tel Ev: 0.216 - 345 95 40

Mustafa BAYTAŞ (33)

Uzungil Mah.
23960/Ağın/ELAZIĞ
Tel Ev: 551 21 26

Mustafa ÇELENK (102)

Peyhane Sok. No: 35
Çemberlitaş-İSTANBUL

Mustafa BEYDEMİR (378)

Yeni adresinin lütfen bildirilmesi.

Mustafa DİRLİK (103)

Meneviş Sok. No: 33/3 Scs Apt.
A.Ayrancı/ANKARA
Tel Ev: 467 54 34

Mustafa GENÇ (181)

TEDAŞ Genel Müd. İnşaat Da. Bşk. Emlak
Kamulaştırma Müd. İnönü Bul. No: 27
Bahçelievler/ANKARA
Tel Ev: 251 69 53 İş: 212 69 30/4347

Mustafa GÜZEL (346)

Kelebek Sok. No: 27/15 Ediz Apt.
Çankaya/ANKARA
Tel Ev: 438 47 36 İş: 417 04 89

Mustafa NİKSARLI (183)

Gülçin Sok. No: 2
Sağnak Apt. A.Blok Da: 16
Erenköy / İSTABUL
Tel Ev: 0.216 302 28 99 İş: 0.212- 258 55 44

Mustafa ONARLIOĞLU (307)

60. Sok. No: 150/7
Emek/ANKARA
Tel Ev: 221 10 05

Mustafa POLAT (187)

Mithatpaşa Cad. Erkin Sokağı
No: 2/8 Velidayı Apt.
Narlıdere/İZMİR

Mustafa SAMUR (329)

Posta Telgraf Müdürlüğü
Muhabere Memuru
ELAZIĞ

Mustafa TAŞBAŞI (63)

Petrol Ofisi Bayii
23960/Ağın/ELAZIĞ

MUSTAFA UĞUR (326)

Şeçim Şefi
23960/Ağın/ELAZIĞ

Mustafa YAY (330)

Hacı Yusuf Mahallesi
23960/Ağın/ELAZIĞ

Mustafa YILDIRIM

Vali
ÇORUM

Mustafa ÇELENK (237)

Ulus kız Ortaokulu
Müdür Yrd. Ulus/ANKARA
Tel İş: 311 26 68

Mustafa İKİNCİ (8)

100. Yıl İşçi Sitesi
Magosa Mah. No: 49/5
Balgat/ANKARA
Tel Ev: 286 56 68

Münire GENÇOSMANOĞLU (156)

Şhit İsmail Erez Sok. No: 7/6
Maltepe/ANKARA
Tel Ev: 229 45 42

Müştak İKİNCİ (352)

Hacıyusuf Mah.
23960/Ağın/ELAZIĞ

N.İsmail BEYDEMİR (10)

Hidayet Mah. Çavdar Koop. Sit.
G Blok No: 26/3
MALATYA
Tel Ev: 325 81 39

N.İsmail BEYDEMİR (10)

Uzungil Mah. No: 1
23960/Ağın/ELAZIĞ
Tel Ev: 551 20 72

Nafi YILDIZ (69)
Karanfil Gıda Pazarı
Karanfil Sok. No: 17/A
Kızılay/ANKARA
Tel İş: 418 02 28

Nazım ATEŞ (337)
Ceza Yargıcı
Adliye Sarayı
TRABZON

Nazım GÜNEŞ (367)
Rızaiye Mah. İnönü Cad.
Yalova Sok. No: 64/B
ELAZIĞ
Tel Ev: 212 58 59 İş: 236 23 88

Nebahat ERGUN (216)
İstasyon Cad. Taşmekeş Sok. No: 17/4
Göztepe-İSTANBUL

Nebahat ÖZDEM (228)
1.Durak Yıldız Blokları A-4/5
Yenimahalle/ANKARA
Tel Ev: 315 21 84

Necdet KORKMAZ (317)
Emanet Sok. No: 9/4 Sema Apt.
Bostancı/İSTANBUL
Tel Ev: 0.216/410 03 28

Necdet OĞUZ (320)
Emekli Öğretmen
Hacı Yusuf Mah.
23960/Ağın/ELAZIĞ

Necla AKOBA (302)
Doğancılar Cad. No: 144/13 Deniz Apt.
Üsküdar / İSTANBUL
Tel Ev: 0.216/334 21 22

Necmi ATALAY (71)
Barış Sit. 87. Sok. No: 5
Eskişehir Yolu/ANKARA
Tel Ev: 346 27 12 İş: 354 32 24

Necmi ERCAN (245)
Cengiz Topel Cad. No: 40/56 Yargıcı Apt.
Bostanlı/Karşıyaka / İZMİR
Tel Ev: 336 65 31 İş: 225 93 00/242

N.Nihat YANDIMATA (20)
Belediye Çarşısı No: 32
23960/Ağın/ELAZIĞ

Nevzat ATEŞ (34)
Hozakpur Köyü Muhtarı
23960/Ağın/ELAZIĞ

Nevzat UYSAL (75)
20.Sok. No: 19/2
Bahçelievler/ANKARA
Tel Ev: 222 72 46

Nevzat ÖREN (276)
Yeni Mah. Namık Çiftçi Cad.
No: 20/2
ELAZIĞ